

1897

1. Beh. af Lovf. indeh. Tillæg til Lyendeloven.

1898

til Baade for begge Parter. — Medens jeg derfor ikke finder, at man, naar man overhovedet billigere den Side, at man skal henvise Bedkommende til Forligsmægleren, kan anke over, at Mæglingen skal foretages, saa er det derimod et andet Spørgsmaal med Hensyn til denne Depositionering, som kan paalægges vedkommende Lyende af et Beløb fra 10—20 Kr. Med Hensyn til denne skal jeg bemærke, at den jo ganske vist skriver sig derfra, at man i det andet Thing fandt, at Afgangen til at faae Paategningen ophævet, saaledes som den var ordnet ved Lovforslaget og isørigt ogsaa i det oprindelige Lovforslag — thi i denne Henseende foregik der ingen Forandring ved Regjeringens Forslag — var altsor let, saaledes at den hele Indretning med Paategningen i saa Fald blev betydningsløs eller i det Mindste blev af meget ringe Nytte, og derfor enedes man efter forskjellige Forsøg i den Retning i Udvalget om at komme med dette Forslag, hvorved man mente, at man paa den ene Side tog tilstrækkelig Hensyn til Husbondens Interesse og paa den anden Side ikke underkastede Lyendet noget Vilkaar, som kunde kaldes ubilligt, og naar man derfor blev staaende ved en Kautio af 10—20 Kr. og ikke gik til en Kautio fra 10—100 Kr., saaledes som den ærede Folkethingsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Kruze) mente var inkonsekvent, saa var det naturligvis kun, fordi man mente, at man der maatte dele mellem de forskjellige Interesser, og at man skulde gjøre Foranstaltningen saa lidet byrdefuld for Lyendet som muligt. — Hvad dernæst angaar de Bemærkninger, det ærede Medlem for Rjødshavn's Amts 5te Valgkreds (Polstein) fremsatte med Hensyn til § 9, da skal jeg dertil sige, at det jo ganske vist er en Forandring, der er foregaaet, derom er der ingen Tvivl. Forholdet stod saaledes, som det ærede Medlem ganske rigtigt bemærkede, at Regjeringens Forslag oprindelig kun gik ud paa, at Husbonden skulde være berettiget til at forlange offentlig Politivetsfølgning mod Lyendet, naar dette havde begivet sig ud af Retsskredsen, imod da at opgive Erstatningskrav. Der gik man derimod til den modsatte Iderlighed — om jeg maa udtrykke mig saaledes — idet man gav Lovforslaget en saadan Affattelse, at Afgangen til offentlig Politivetsfølgning skulde staa aaben baade for Husbond og for Lyendet, naar nogen af dem havde taget Ophold i en anden Jurisdiktion. Dette fandt man imidlertid i det andet Thing var at gaa videre, end Eigefillingen krævede; thi Eigefillingen bestaar jo kun deri, at man er berettiget til at for-

lange offentlig Politisag, naar Ens Modpart har fjernet sig fra det Sted, hvor han under Kontraktforholdet havde Værnething, og hvor man under Kontraktforholdet kunde holde sig til ham, og deraf maa altsaa følge, at, ligesom Husbondens Ret til at faae offentlig Politisag indledet mod Lyendet er indskrænket til de Tilfælde, hvor Lyendet ikke længere befinder sig paa det Sted, hvor det kunde søges, medens Kontraktforholdet bestod, saaledes maa det Samme ogsaa gjælde om Husbonden, at han heller ikke skulde kunne sagsøges ved en offentlig Politisag, undtagen naar han havde fjernet sig fra Stedet. Jeg tror, man maa erkjende, at den fuldstændige Ligeberettigelse ikke kræver Mere. Isørigt skal jeg minde om, at man ved denne Sags Behandling her i Thinget forrige Gang allerede fra flere Sider erkjendte, at hele denne Afgang til offentlig Politisag ikke havde saa meget at betyde for Lyendet som for Husbonden. Dette tror jeg for Exempel, at den ærede Folkethingsmand for Rjødshavn's Amts 5te Valgkreds, som var Ordfører for Udvalget, selv udtalte under 1ste Behandling af Sagen, nemlig af den Grund, at Lyendet i Reglen ikke godt vil kunne være tjent med at renoncere paa Erstatning for at faae Mulkten paalagt Husbonden. Lyendet, som maa præsumeres i Reglen at henhøre til den fattigere Klasse, vil naturligvis helst have sin Erstatning, det er Hovedinteressen for Lyendet, naar det mener at være uberettiget bortjaget af Lyendest. De Tilfælde, at Lyendet skulde sige: Erstatning bryder jeg mig ikke om, men hvad jeg hovedsagelig lægger Bægt paa, er, at den Paagjældende bliver straffet, ere ikke saa talrige som de omvendte. Derfor har det forekommet mig, at denne Forandring egentlig ikke kan siges i Virkeligheden at have stor Betydning for Lyendet i det Hele. — Overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) skal jeg bemærke, at, efter hvad jeg har erfaret, tror jeg, at han har Ret deri, at de Ulemper og Bryst, som overhoved have fremkaldt denne Lov, ikke kunne siges at være forsvundne, at den Lendents hos Lyendet til at bryde Kontrakter, som maasse var større, da denne hele Sag blev sat i Bevægelse, end nu, paa Grund af, at Letheden ved at finde lønnende Arbejde andetsteds maasse nok er noget mindre nu, dog neppe ganske er ophørt. Men jeg vil i Anledning af hele denne Betragtning blot sige, at, selv om denne Ulempe ikke føles saa meget for Dieblisset, fordi Arbejdsforholdene ikke ere saa gunstige for de arbejdssøgende Personer som for et Par Aar siden,